

Stockholm fredag.

Nobelstiftelsen firade på fredagen sin högtidsdag under hävdvunnet solenna former, och likasom förr om åren blev festen en ståtlig hyllning åt vetenskap och diktning. Efter traditionen hade festen även i år två huvudmoment, den högtidliga prisutdelningen i Konserthuset och den följande banketten i Stadshusets Gyllene sal.

Den stora konserthussalen var i god tid före femslaget fylld till sista plats av en festklädd och högtidsstämd publik. Det var mer folk än någonsin förr vid en Nobelfest, varför man fått göra särskilda arrangemang för att ordna platser åt alla.

En trumpetfanfar markerade de kungliga gästernas ankomst och festens början. Konungen hyllades vid sitt inträde med kungsången och slog sig tillsammans med de övriga kungliga ned i de gyllene fätöljerna längst fram på parketten. I hans sällskap befunno sig kronprinsen, prins Gustaf Adolf och prinsessan Sibylla.

prins Carl och prinsessan Ingeborg, prins Wilhelm samt prins Carl Johan. Närmast bakom de kungliga hade dessas uppvaktning sina platser, och på främsta bänken syntes riksmarskalken Vennersten, serafimerriddare — bland dem prins Carl Bernadotte — medlemmar av regeringen samt av diplomatiska kåren. Regeringen med statsministern i spetsen var fulltalig så när som på att statsråden Sandler, Forslund och Nilsson saknades.

Efter en trumpetfanfar gjorde årets pristagare sin entré och intogo sina hedersplatser. Det var C. J. Davisson, W. N. Haworth, P. Karrer, A. Szent-Györgyi samt litteraturpristagaren Roger Martin du Gard. Då fysikpristagaren G. P. Thomson blivit hindrad närvara, representerades han vid prisutdelningen av engelske ministern.

Hela högtidligheten i Konserthuset radierades, och dessutom var en särskild utsändning ordnad till Ungern för den del av programmet som gällde professor